

Telegraful Roman

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Există vre-o legătură între Sociologia lui Durkheim și Serviciul Social?

— Religia, morala, magia —

III

Toate tezele ateiste și laiciste ale Sociologiei stil Durkheim zac astăzi prăbușite în țărână pe urma rezultatelor celor mai noi ale etnologiei prin cari s'a dovedit că oamenii la început au avut credința într'un singur Dumnezeu atotputernic, drept, bun, atotștiutor, creator al cerului și al pământului și că prin urmare la început n'a fost nici magia, nici animismul, nici areligiozitatea sălbatică.

Dar dacă în planul superior cu adevărat științific, terenul a fost curățit de aceste necurătenii morale și intelectuale, ele mai stăruie încă în straturile de jos ale unei pseudo-științe, așa cum aerul încărcat cu miasme fiind mai greu se lasă totdeauna în jos, unde persistă cu o tenacitate uimitoare.

Am trecut în revistă câteva din aceste teze de stil Durkheim prăbușite în țărână, într'un număr anterior.

Azi să privim un moment la teza cea mai scumpă a acestei Sociologii, la teza — mare vedetă. E vorba de teoria că la început toate îndeletnicirile omenești au fost în strânsă împletire cu religia, iar apoi, în baza unui proces firesc și fatal, s'au emancipat una câte una și acum e pe cale să se emancipeze, ca cea din urmă, și morala.

Lucrurile însă nu stau tocmai așa. Între religie, înțelegând ca credință într'una s'au mai multe ființe *personale*, și morala a existat totdeauna și există și azi o legătură atât de strânsă, încât nu se poate una fără alta. Morala a fost și este în religie un derivat necesar. Și morala a fost cu atât mai înaltă și cu atât mai dependentă de religie, cu cât religia a fost mai curată, atingând culmile supreme în monoteism. Ce zic teoreticienii evoluției spre morala detașată de religie, față de faptul că în creștinism, care a apărut târziu în istorie, morala a fost și este atât de esențial legată de religie, spre deosebire de atâtea religii de dinainte în cari legătura era cu mult mai slabă și morala destul de coborâtă?

Legăturile moralei cu religia se văd și din faptul că decadența moralei e un fenomen ce întovărășește ca umbra decadența religiei, ca o dovadă că moralitatea nu se poate susține fără sprijinul religiei. Iar slăbirea religiei a fost totdeauna în istorie un aspect al unei decadențe generale a culturii și spiritualității omenești. Dacă se umblă azi după o eliberare a moralei de religie, rog să se mediteze puțin asupra acestor adevăruri evidente de istorie.

Morala a fost foarte strâns legată de religie în faza primordială a

umanității. Toate faptele omului stăteau din punct de vedere moral (nu tehnic) sub judecata lui Dumnezeu. După fapte era judecat omul, ele îi dădeau un sentiment de mai strânsă legătură, sau de mai mare depărtare de El. Căci într'adevăr, ce-ai și face cu credința în Dumnezeu, fără concluzia că El veghează asupra ordinei morale și judecă faptele omenești? Chiar pentru ce-ar mai exista Dumnezeu? Ce Dumnezeu ar mai fi acela care e indiferent din punct de vedere moral? Dacă morala nu poate exista fără religie — ca o coroană de frunze fără sevă — și religia se usucă fără concluziile morale. Acestea două fac una. Numai cu intenții orientate spre ateism vreau multe capete superficiale moderne să vadă în religie doar un fel de simțire vagă și dubioasă a unui fel de comunitate de substanță, cu o realitate vărsată în toate; aceasta e magie însă și nu religie și mulți moderni spun pe față că înțeleg să fie îngăduitori cu magia, dar nu cu religia.

Cum am spus, legăturile strânse ale religiei cu morala au început să slăbească pe măsură ce ideea de Dumnezeu personal s'a estompat în sufletul omenească, apropiindu-se de magie, ca apoi să reapară în toată strălucirea pe acea treaptă de supremă reînălțare a spiritului omenească și de reînviere în toată plenitudinea a ideii de Dumnezeu personal și unic, care este creștinismul (când ideea de unitate a lui Dumnezeu slăbește și omeneirea coboară spre politeism, ideea de persoană plenitudinară a Lui se întuneacă, trecând spre magie).

Tocmai în totemismul cu pecete de magie, pe care îl dau teoreticienii primordialității lui ca dovadă de legătură strânsă între religie și morala, morala e foarte coborâtă, cu mult mai coborâtă decât în fazele anterioare ale umanității și într-o legătură cu mult mai laxă față de ceea ce am mai putea numi în el religie. Dovadă este faptul că în culturile totemiste, ca în orice culturi predominante de magie, au un rol extraordinar vrăjitorii, magii dlui ministru Petre Andrei, rol pe care în culturile mai vechi nu-l au. Și ce rost are vrăjitorul? Să silească forțele magice, impersonale, să satisfacă dorințele clienților lor. Să silească, nu să se roage la ele. Cum s'ar și ruga de altfel la forțe impersonale! Ori când silești aceste forțe să-ți fie favorabile, nu mai poate fi vorba de morala. Favoarea lor nu o dobândești prin fapte morale, pe cari ele să le judece liber și să le aprecieze, ci printr'o anumită tehnică: joc, cântec, gest, sunet fără senz. Se exercită o miste-

rioasă presiune fizică asupra acelor forțe — dovadă că sunt concepute ca realități fizice — nu se adresează lor cereri, ca unor persoane și nu li se arată iubire și ascultare ca unor ființe spirituale, conștiente, voluntare, drepte, mai puternice decât noi. Putem observa și în viața poporului nostru că în sporadicele practice vrăjitoarești lipsește total morala. Tocmai în ele e o eclipsă a criteriului moral. Și practicile acestea le săvârșesc tocmai ființele mai puțin morale, cu scopuri păcătoase, egoiste.

Așadar absența moralei și a legăturii ei cu religia se observă tocmai în magie și în general pe treptele de decadență ale omului.

Dar ce este cu legătura celorlalte îndeletniciri omenești cu religia?

Fără îndoială unde religia este puternică, ea își întinde bolta ei maternă peste toate îndeletnicirile omenești. În toate omul primește ajutor dela Dumnezeu. Dar legătura religiei cu aceste îndeletniciri, economice, medicale, politice etc. e de altă natură, decât legătura ei cu morala. Morala derivă direct din religie și stă sub judecata ei. Economia nu. Ea își are legile ei fizice, de muncă. Plugul nu ară când te rogi, pe când o faptă de milostenie adevărată emană din credință. Nu religia, ci magia face pe aderenții ei să creadă de pildă că dându-i se adună lemnele din pădure lângă foc; magia îi face să creadă că prin cântec emană din om o substanță care se varsă în lemne, mănându-le cu o forță fizică spre foc.

Avem așadar fenomenul următor: în practicile magice — spunem practici magice, pentru că ele se înfălesc parțial numai și sporadic la orice popor, și nu magie, pentru că nu există popor la care să nu aflăm alături, în proporții mai mari sau mai mici, și religia, care e cu totul altceva — există credința într'o legătură strânsă, substanțială, emanativă, între gestul magic și alte îndeletniciri fizice, dar aproape nici o legătură între el și morala.

În religie, ca formă infinit superioară magiei, lucrurile stau invers: legătură strânsă, logică, derivativă — prin voința personală a credinciosului însă — între ea și morala și o legătură indirectă între ea și celelalte îndeletniciri. Cum indirectă? Prin morala. Omul moral, care împlinește prin fapte și prin rugăciune voia lui Dumnezeu, primește ajutorul Aceluia în tot ce face; nu un ajutor stors prin silă, tehnic; ci dobândit prin mijloace spirituale, așa cum se dobândesc ajutorările reciproce între persoane.

Așa a fost în religia primordială, n'a mai fost așa în decadența ulterioară, așa a început să fie în creștinism, care doar nu va fi mai jos ca totemismul.

Așadar a se slăbi cu semețele teorii, pe cât de semețe pe atât de ignorante, despre o treptată detașare a îndeletnicirilor omenești, inclusiv

M. Sa Regele și Marele Voivod Mihai

Contribue la fondul pentru apărarea granițelor

Scrisorile adresate dlui Armand Călinescu, președintele consiliului de miniștri:

Sâmbătă 13 Mai 1939

Scumpe Domnule Președinte al Consiliului, — Adânc mișcat de avântul cu care chiar cel mai sărac contribuie în aceste clipe la înarmarea Patriei cred că este o elementară datorie către Țară să-mi dau și eu obolul meu. Vă remit deci aci alăturat suma de 5.000.000 (cinci milioane) lei pentru fondul apărării naționale.

CAROL

Sâmbătă 13 Mai 1939

Domnule Președinte, — Văzând că toată suflarea românească contribuie la sporirea fondului pentru înzestrare, vă remit și eu suma de 500.000 lei pe care o dau din toată inima pentru întărirea scumpei noastre oștiri. Vă rog, Domnule Președinte, să credeți în sentimentele mele de bun român și iubitor al scumpei noastre țări.

MIHAI

„Oastea Domnului“ la Sibiu. Societatea religioasă misionară ortodoxă, „Oastea Domnului“, cu numeroși membri răspândiți în toate satele din cuprinsul țării, se întrunește în al 8-lea congres, în zilele de Rusalii, 28 și 29 Mai 1939, la Sibiu, în catedrala mitropolitană.

Congresul ostașilor Domnului este așteptat cu vădit interes. Vor fi prezenți și la această adunare distinși credincioși clerici și mireni.

Cetatea Sibiului îi primește cu însuflețită dragoste frățască.

morala, de religie. Se poate vorbi de o detașare a moralei de religie, unde a slăbit credința, unde se ivesc zărilor triste ale decadenței spirituale în general. Și tot acolo încep să se împletească celelalte îndeletniciri omenești — nu și morale însă — cu o inferioară și obscură credință magică, ceea ce nu e cazul în religie. Epoca modernă, în această privință e identică cu cele pe cari le disprețuim ca primitive: omul crede și azi că prin credința în sine, fie în el personal, fie în altă persoană deadreptul idolatrizat, poate schimba fața lumii, fără să aibă lipsă de Dumnezeu.

Să mai lungim aceste considerații? Cred că nu mai e necesar.

Dar la chestiunea concretă a Serviciului Social încă n'am ajuns. În numărul viitor vom spune numai despre ea câteva cuvinte.

D. STĂNILOAE

Sfințirea bisericii din Valea Lungă

La marginea comunei Valea-Lungă (jud. I. Mică) străjuiește o troiță la căpătâiul alor 30 eroi români omorâți mișelește în războiul pentru întregire. Toți erau români ortodocși din părțile Brașovului și din vechiul Regat. Cu ocazia sfințirii acestei troițe și a primului păstas slujit la căpătâiul lor reprezentanții Bisericii strămoșești au aflat de bine, la cererea credincioșilor din Valea-Lungă, să înființeze aici o parohie ortodoxă drept omagiu al jertfei lor sfinte. Astfel a luat ființă parohia ortodoxă română din această localitate, având ca prim organizator și administrator pe P. S. Sa Episcopul Dr. Nicolae Popoviciu al Orăzii, pe atunci profesor la Academia teologică „Andreiană” din Sibiu.

Prin purtarea de grije a I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae s'a ridicat cu ajutorul P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc și din contribuția preoțimii din Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu un frumos locaș de închinare pe seama credincioșilor din această parohie, care-și aștepta târnosirea. Ziua de 14 Mai a. c. a fost designată de I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae pentru acest mare și neuitat praznic al credincioșilor ortodocși din Valea-Lungă și din satele din împrejur, încredinșând cu săvârșirea acestui act pe P. S. Sa Episcopul Nicolae al Orăzii.

P. S. Sa Episcopul Nicolae — plecat dela Sibiu — însoțit de consilierii V. Nistor și I. Grovu, — a fost primit la marginea județului Târnava mică, în comuna Țapu, de dl prefecț Dr. Tr. Mija, Maiorescu Bercea, comand. Legiunii de jand., preotul ortodox și unit din Țapu, împreună cu autoritățile comunale și elevii și credincioșii din comună. După tradiționala binevenire din partea dlui prefecț și a preoților, cărora le-a răspuns emoționant P. S. Sa, și-a continuat drumul spre Valea Lungă.

La intrarea în comună în fața unei porți de triumf erau postate școlile, armata și o parte din credincioși în frunte cu dl primpretor Ion Ganea, căpitan N. Iorgulescu și întregul corp didactic. La coborârea din mașină P. S. Sa a fost întâmpinat cu flori și cu cuvântul de bun venit al dlui pretor I. Ganea și al dlui căp. Iorgulescu, cărora le-a răspuns P. S. Sa în cuvinte calde și pline de învățătură.

În fața bisericii celei noi, la a doua poartă de triumf așteptau în odăjdii PP. CC. LL. protopopii I. Crăciun al Mediașului, I. Dragolea al Dumbrăvenilor, diaconii I. Dinu și I. Circov, încunjuși de un sobor de 12 preoți și mulți intelectuali și popor din loc și jur.

P. C. Sa prot. I. Crăciun a întâmpinat pe P. S. Sa cu sf. cruce și evanghelie, și în cuvinte pline de dragoste și mulțumire, arătând că acela care cu trei ani în urmă era admin. parohial în această parohie, vine astăzi ca vlădică să-și desăvârșască munca.

A răspuns P. S. Sa arătându-și mulțumirea ce o simte în sufletul său, văzându-și opera, pentru care a ostenit atâtă, — concretizată în biserică cea nouă, care va rămâne pildă peste veacuri pentru toți românii de pe Târnave.

S'a purces apoi la actul sfințirii, urmat de sf. Liturgie, la care au asistat reprezentanții administrației, armatei, școlii, numeroși intelectuali din loc și jur, între cari am observat pe Dr. Il. Holom, adv. Dumbrăveni, N. Sida rev. școlar, I. Lupeanu dir. poliției Blaj, Maiorescu Micăuș etc. împreună cu mult popor, pentru cari de astădată biserică a fost neîncăpătoare.

La sfârșitul sf. Liturgiei P. S. Sa pornind dela cuvintele psalmistului «aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul ca să ne bucurăm și veselim într'ansa» într-o magistrală predică — de mai bine de jumătate oră — a arătat rostul bisericii în viața creștinului și în viața nea-

mului. A talmăcit apoi evanghelia zilei, a orbului din naștere, pe care o aplică credincioșilor întorși la lumina adevărului lui Hristos. Își exprimă părerea, că mulți credincioși din aceste părți ar trebui să meargă ca orbul din evanghelie să se spele în apa Siloamului, ca să poată vedea și ei lumina cea adevărată a credinței noastre strămoșești.

După stropirea cu apă sfințită asistența cu sufețele pline de învățătură și mulțumire, asistența a părăsit sf. biserică, îndreptându-se sub arșița binefăcătoare a razelor de soare de primăvară spre sala de recepție, unde au prezentat P. S. Sale omagii preoțimea ortodoxă, preotul reformat, prefecțul județului, armata și revizorul școlar, cărora le-a răspuns P. S. Sa cu multă dragoste și înțelepciune, cu îndemnuri pentru o viață pusă în slujba Bisericii, Neamului, Tronului și Țării.

A urmat apoi o masă dată de către parohie în cinstea P. S. Sale, la care au participat oaspeții și intelectualii din sat.

P. S. Sa a închinat în sănătatea M. Sale Regelui Carol II, dorindu-i domnie îndelungată în pace și sănătate spre a putea conduce și pe mai departe țara și neamul pe cărările propășirii.

Dl prefecț al județului și protop. G. Opreanu au închinat pentru I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae și a P. S. Sale Nicolae, dl Dr. I. Holom pentru consilierii și diaconii arhiepiscopicești, și Dr. A. Ciocan, medic în Valea Lungă, un bun colaborator și sprijinitor la organizarea parohiei pentru P. S. Sa și biserică ortodoxă.

Seria cuvântărilor a încheiat-o preotul lorului, Valeriu Ciora, mulțumind în primul rând I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae și Consiliului arhiep. pentru părintească purtare de grije și sprijinul material acordat la zidirea bisericii; iar în rândul al doilea P. S. Sale Episcopului Nicolae pentru munca depusă în parohie și jertfa de a veni dela granița de vest a Țării pentru a le procura această neuitată bucurie. Mulțumeste apoi autorităților administrative: prefectura și primăria pentru ajutorul acordat la zidirea bisericii. Exprimă deosebita sa recunoștință preoțimii ortodoxe din Arhiepiscopia pentru obolul cu care a contribuit din modestul ei salariu la ridicarea bisericii, precum și celorlalți oameni de bine din parohie, în deosebi harnicului colaborator Dr. Avram Ciocan și căpit. Iorgulescu pentru ajutorul dat la înfrumusețarea comunei în vederea acestui praznic ortodox și românesc.

P. S. Sa a părăsit în aclamația mulțimei comuna plecând spre Sibiu, iar ceilalți oaspeți au plecat fiecare — cu sufletul înălțat de măreția acestui act — la datoria sa.

Asistent

Filme românești de propagandă

Caravana cinematografică a Subsecretariatului de stat al propagandei, odată cu venirea primăverii își îndreaptă activitatea spre centrele țării.

Cele trei grupuri motoare, cu cinci remorci transformabile într-o modernă sală de cinematograf, vor fi montate în diferite orașe și sate din țară.

Acolo se vor proiecta filme culturale, aspecte din viața economică și industrială a țării, și tablouri înfățișând noile așezări și rânduirii în stat.

Scopul este a face, în rândurile populației de toate categoriile, o întinsă propagandă culturală, sprijinind sentimentele militare. Între locurile de popas, alese pentru început, se găsesc și următoarele: Brașov, Făgăraș, Sibiu, Alba-Iulia, Turda, Cluj, Huedin, Oradea, Arad, Timișoara ș. a.

Cu gândul la trecut

(=) Evocăm mereu și cu râvnă înțelegătoare toate clipele mărețe ale trecutului neamului nostru românesc.

Din negura vremii reîmprespătim vitejia și credința părinților, moșilor și strămoșilor, ca să slujească drept pildă de jertfă și patriotism pentru tinerele generații de azi și de totdeauna.

În ziua de 3/15 Mai 1848 ne-am adunat, românii ardeleni, în ceasuri de grea cumpănă, pe câmpia, numită de atunci, a „libertății”, la Blajul istoric, unde veniseră, nu fără greutate, și câțiva frați de-ai noștri de peste munți.

Între figurile fruntașe ale adunării de trezire națională se înalță în deosebi marele arhieru Andrei Șaguna, conducătorul adunării, și vajnicul apărător al drepturilor istorice ale poporului român, Simeon Bărnuț.

Aceste drepturi, desfășurate în strălucitul cuvânt al lui Bărnuț și talmăcite poporului de tinerii tribuni veniți la adunare, sânt afirmate pe față și într'un chip măreț de întreaga adunare a celor 40 mii de români, țărani și cărturari.

Zadarnic s'au sbătut, în fel și chip, dușmanii seculari ai românismului să opintească și să sfarme avântul românilor pornit pe urma adunării din 3/15 Mai. Prigonirile sângeroase n'au reușit decât să întărească și mai mult dârzenia prigonitilor în mersul lor pe drumul sfânt al înfăptuirii idealului național.

Cei strânsi astăzi, între granițe fi-rești și eterne, pomenim an de an, cu nesfârșită evlavie și recunoștință, numele tuturor celor înscrși cu glorie în cartea suferințelor de martiri ai Ardealului...

Să mulțămim bunului Dumnezeu, care ne-a făcut părtași să viețuim în țară liberă și unită sub stăpânirea părintească și înțeleaptă a Suveranilor Dinastiei române, întemeiate de marele Carol I.

Pioasă comemorare

«Înălțarea Domnului» și «Ziua Eroilor», îndoită sărbătoare, bisericască și națională, s'a prăznuit, în toate sfintele noastre biserici, Joi în 18 Mai 1939, cu profundă cucernicie, ce se cuvine praznicului mai ales în vremuri de prefaceri neașteptate ca cele de astăzi.

Pelerinajul la cimitirile de eroi, slujirea parastaselor, vorbirile și rugăciunile roșite, alcătuesc prinosul de recunoștință adus mucenicilor luptători pentru întregirea neamului. De lângă mormintele lor ne întoarcem, an de an, cu fruntea ridicată, cu inimile înviorate și cu brațele ofelitate. Cultul eroilor conține astfel indemnul puternic și iresistibil de-a urmă fără șovăire calea arătată de-a fi apărători nebiruiți ai granițelor moșiei, pentru care ei s'au jertfit având credință tare în Dumnezeu și în vrednicia lor.

Cetatea Sibiului a cinstit și de astădată amintirea eroilor dispăruți. La serviciul religios, din catedrala mitropolitană, au asistat reprezentanții autorităților și instituțiilor locale. Festivitatea, organizată de comanda pieței, s'a desfășurat în prezența unui numeros și distins public. De față au fost: I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului, P. S. episcop Nicolae Colan al Clujului, dl maior Stavropol, dl M. Cămarășu prefecțul județului, dl Dr. Sever Pop primarul municipiului etc. P. C. Sa consilierul arhiepiscopesc Tr. Scorobet, după celebrarea slujbei religioase, a ținut o cuvântare adresată în deosebi tineretului de față, talmăcindu-i virtuțile luptătorilor căzuți pentru patrie. Mormintele eroilor au fost cercetate sub conducerea I. P. S. Sale mitropolitului Nicolae. Numeroase și admirabile coroane de flori s'au depus pe locurile de veșnică odihnă a vitejilor marelui război.

„Fundațiunea Patriarhului Miron“

Se creiază, prin lege apărută în M. O., «Fundațiunea Patriarhului Miron». Scopul fundațiunii, care este persoană juridică, se statorește în Art. II, prin cuvintele: «întărirea ortodoxiei române».

Patrimoniul Fundației se compune din suma de cinci milioane lei numerar, destinată de Patriarh în scopul indicat. Din venitul lor 80 la sută se întrebuințează pentru zidiri de biserici ortodoxe unde nu sânt asemenea locașuri, dar și pentru ajutorarea de clădiri de biserici în alte locuri, dacă se va simți necesitatea.

Organul de conducere a fundațiunii este Consiliul central bisericesc; administrația bunurilor aparținând fundațiunii o are eforia bisericii ortodoxe române, în conformitate cu prevederile Statutului de organizare bisericească.

O sumă de 200.000 lei e destinată pentru amenajarea și organizarea unui muzeu instalat în palatul Patriarhiei, unde se vor păstra obiectele evocate de amintiri din viața chiriarhilor bisericii ortodoxe române.

Bunurile imobile din Toplița (grădină, casă, fânaf) rămân în proprietatea mănăstirii „Sf. Ilie Prorocul” din Toplița, supusă jurisdicției Episcopiei ortodoxe române a Clujului.

Toate celelalte bunuri rămase în succesiunea Patriarhului, (afară de imobilul din Dragoslavele, care trece în proprietatea dnei Emilia Antal), se vor administra de organele arhiepiscopiei Bucureștilor, în proprietatea căreia trec.

Ministerul Cultelor va înfăptui împărțirea bunurilor, rămase pe urma I. P. S. Patriarh Miron, potrivit dispozițiilor din această lege.

Ziua Mamei în Sibiu

Societatea Ortodoxă Națională a femeilor române, filiala Sibiu, și Legiunea de străjere Sibiu organizează în ziua de Duminică, 21 Mai 1939, ora 11 a. m. în Teatrul Municipal un bogat și ales festival de Ziua Mamei.

Programul serbării conține: Imnuri, rugăciuni, coruri, urmate de cuvântul dlui prefecț al județului Sibiu și de cuvântul Comandantei de legiune.

Cu acest prilej se vor premia lucrările cele mai bune despre mamă ale elevelor din școalele secundare din localitate.

Mamele din județul nostru, cari au mai mult de zece copii, vor fi de asemenea premiate.

Corurile se vor executa de Stolul Liceului „Domnița Ileana”, condus de dna profesoară Minodora Lupu.

Publicul nostru este invitat să participe, la acest festival, în număr cât mai mare. Intrarea liberă.

Prof. I. Lupaș în Germania. Despre conferințele dlui prof. I. Lupaș în Berlin și Lipsca raportează elogios zia-rele de acolo, care scriu că aceste conferințe ale profesorului român au fost viu urmărite de un auditoriu foarte numeros, răsplătind cu puternice aplauze expunerile clare și documentate ale istoricului nostru.

Coforințele s'au ținut în 9 și 11 Mai 1939 la universitățile din Lipsca și Berlin, cu subiectele: Regele Carol I și independența României (la Lipsca) și Congresul din Berlin și consecințele lui în istoria românilor (la Berlin).

Decanii facultăților de filosofie dela numitele universități au exprimat mulțămiri profesorului I. Lupaș pentru promptitudinea cu care a răspuns invitațiilor acestor facultăți.

C. preoți să stea în fruntea mișcării
Oastea Domnului

„Dorim o Biserică!”

Cuvântarea dlui profesor universitar Onisifor Ghibu la adunarea națională din Alba-Iulia, 27 Februarie 1939

*Înalt Prea Sfințite,
Fraților,*

Îngăduți-mi și mie să spun un cuvânt, în afară de program. În afară de programul oficial al adunării, dar nu în afară de programul în care, sunt sigur că ați plecat fiecare în sufletul Dvoastre, la Alba-Iulia.

Am ascultat cu toții, cu sufletul plin de evlavie, luminosul discurs pe care l-a rostit, înainte cu un ceas, la Palatul Regal, M. Sa Regele, cu prilejul primei aniversări a sancționării noii constituții. Să-mi dați voie să desprind din acest discurs cuvintele prin care M. Sa a ținut să arate care este cea mai mare putere din lume.

«Singura putere mântuitoare — a spus M. Sa — este credința».

Da, fraților, această este cea mai mare putere, care mântuiește atât pe oameni singuratici, cât și popoarele. Și credința cea mai puternică este credința în Dumnezeu. Aceasta a fost pârgălia de susținere dealungul veacurilor și pentru poporul nostru românesc. Dacă vrem să avem, ca popor, un viitor mare, trebuie să ne îndreptăm întreg gândul nostru spre întărirea cât mai solidă a acestei puteri. Neamul românesc, atât de fericit întregit în hotarele sale politice, înainte de aceasta cu 20 de ani, n'a ajuns, însă, până în clipa de față, să-și aibă întregită credința sa în Dumnezeu într-o singură biserică. Din această pricină, forța sufletească a poporului nostru nu este la înălțimea trebuințelor lui și ea nu-i poate asigura împlinirea misiunii sale istorice.

Eu cred că astăzi, în această adunare națională istorică, cum n'a mai fost alta dela 1 Decembrie 1918, suntem datori să dăm glas acestui gând care palpita în toate sufletele românești din Ardeal, și să mărturisim deschis, că socotim ca o trebuință de neînlăturat ca în timpul cel mai scurt poporul român să ajungă și la unitatea de credință religioasă, fără de care el nu mai poate trăi și lupta.

Iată, văd acolo, printre tablele, cu cari ați venit de prin toate unghiurile Ardealului, una pe care citesc cuvintele: **Avem un Dumnezeu, — Suntem un neam, — Dorim o Biserică.**

Cu adevărat, fraților, aceasta este dorința cea mai mare a Ardealului, căreia nu se putea să nu i se dea astăzi glas și a cărei împlinire nu mai poate întârzia.

De aceea, cred că vorbesc în numele Dvoastră al tuturor când, de aici, dela acest loc, fac mărturisirea că după cum fericitul Rege Ferdinand I, întregitorul de țară, a fost sortit de Pronia cerească să împlinească testamentul politic al lui Mihai Viteazul, Augustul Său Fiu, M. Sa Regele Carol II este sortit să împlinească, în țara a cărei conducere i-a fost hărăzită, unitatea sufletească, dând întregului său popor, o singură credință în Dumnezeu, cu o singură Biserică, făcând astfel, în zilele noastre, ceea ce înainte cu șaisprezece veacuri a făcut, pentru împărăția strămoșilor noștri romani, sfântul împărat Constantin cel Mare.

(Adunarea face o puternică manifestare, subliniind ideea exprimată aci, prin lungi aplauze și prin strigăte de: **Vrem o singură Biserică!**)

Din chipul în care văd că ați îmbrățișat această idee, care frământă Ardealul dela un capăt la celălalt al lui, eu înțeleg că ceasul împlinirii ei s'a apropiat.

Drept aceea socotesc că trebuie să ne adresăm astăzi, de aici, către M. Sa Regele, rugându-L ca să cheme din nou cât mai curând poporul român la Alba-Iulia, pentru ca în această sfântă cetate a suferințelor, a bucuriilor și a nădejilor noastre, să se pecetluiească pentru vecii vecilor și unitatea noastră religioasă.

Insuflețit de acest gând sfânt, strig din adâncul inimii mele, încredințat că tălmăcesc gândul tuturor celor de față: **Trăiască M. Sa Regele Carol II. împlinitorul, pentru zilele noastre, al testamentului religios al împăratului Constantin cel Mare!**

Probleme-Recensii-Comentarii

Aprecieri asupra cărții „Ortodoxie și Româanism”, a Păr. Rector D. Stăniloae.

Pr. I. Goron scrie într'un editorial din „Renașterea”, foaia eparhială din Cluj No. 19 din 7 Mai 1939, următoarele:

„Sub acest titlu sugestiv pâr. D. Stăniloae, distinsul rector al Academiei teologice din Sibiu, și-a adunat într'un impunător volum cincisprezece articole — complete și revizuite — publicate în ultimii ani în „Gândirea” și „Telegraful Român”. Scrise în timp diferit și din prilejuri diferite aceste articole constituie totuși, cea mai desăvârșită unitate, și apariția volumului e eveniment de covârșitoare importanță în viața culturală românească. E peatră de hotar; conducătorii destinului românesc, pe ori ce teren ar lucra, vor trebui să țină seamă de concluziile la cari a ajuns acest subtil cugetător în materie de filosofie religioasă

Cele cinsprezece capitole ale cărții au apărut prima oară parte în „Telegraful Român”, ziar cu vechi tradiții românești și observator atent al vieții religioase, parte în „Gândirea”, revistă, care își îndeplinește cu plină competență rolul de îndrumătoare a vieții culturale românești. Imprejurarea aceasta trădează caracterul de actualitate al cărții.

Ea nu e numai rezultatul unei stăruitoare munci cărturărești; a fost chemată la viață de reale și grele primejdii ale veacului prin care trecem. Dar această actualitate a cărții nu e efemeră, ca zilele trecătoare, ca trupul supus morții; e de actualitate veșnică, întocmai ca a duhului, în slujba căruia s'a scris. Îndrăznesc să afirm, că atâtea vreme cât va exista o conștiință românească, va fi cetită cu folos, căci va lumina mintea și va întări dragostea de neam și lege.

Acest sentiment — unul în ființă, îndoit în aspecte — al dragostei de neam și lege se desprinde din fiecare pagină a cărții. Autorul se constituie apărătorul vajnic al celor două realități atât de crescute cu sufletul românesc și al unității indisolubile dintre ele: ortodoxia și naționalismul românesc. Cartea e mărturisirea de credință — sprijinită pe o vastă erudiție teologică, pe o deplină cunoaștere a filosofiei religioase contemporane a unui om, care își iubește neamul din care face parte și își iubește cu aceeași nestrămutată alipire credința strămoșească. Acest caracter apologetic dă cărții o notă de profetică seriozitate. Ortodoxia și româanismul constituie o unitate; renunțarea la una dintre aceste două ar însemna ireparabila noastră decădere și barbarizare.”

După ce face un rezumat esențial al câtorva studii din carte, Pr. Ion Goron încheie:

„Utilizând toate armele erudiției, străbătute de râvnă apostolească, cartea pâr. Stăniloae expune adevăruri, cari existau latent mai ales în sufletul românului ardelean asaltat de concepțiile tuturor confesiunilor creștine. Imprejurarea aceasta îl califică pe autor drept cel mai de seamă reprezentant al spiritualității ardelene, ortodoxă și românească.”

Revista „Fântâna Darurilor” No. 14, din 7 Mai a. c. scrie:

„Ortodoxie și Româanism de Dumitru Stăniloae. — Părintele profesor Dumitru Stăniloae dela Sibiu este, fără îndoială, una din personalitățile cele mai strălucite ale ortodoxismului românesc.

Cine i-a urmărit, cu luare aminte, în deosebi, scrisul prin diferitele organe de publicitate, la care a colaborat — în special „Gândirea” — părintele Stăniloae, știe să aducă o mulțime de temeiuri puternice pentru socotința exprimată mai sus.

În deosebi ceea ce caracterizează scrisul remarcabil al acestui gânditor în domeniul teologiei și, în genere, al culturii, este imbinarea perfectă a unui fond de idei adânci și puternice, cu haina unui scris desăvârșit ca limbă și culoare.

Simțul nuanțelor de cugetare și de exprimare este foarte puternic la părintele Stăniloae.

Cartea masivă de aproape 400 de pagini și frumos editată de Tipografia Arhidiecezană Sibiu, intitulată: „Ortodoxism și Româanism”, este, socotim noi, cea mai de seamă lucrare a cugetătorului ardelean, din câte a scris până acum.

Concepută și realizată în linii mari, ea vrea să pună, oarecum definitiv, la punct, una din problemele abordate foarte mult, mai ales în scrisul nostru de după război.

Mișcându-se, în genere, pe aceeași linie de gândire cu cea a dlui Nichifor Crainic, ea aduce fără îndoială, și contribuții mari, care vor trebui reținute, în rezolvarea problemei: „Ortodoxie și Româanism”.

Și fiindcă voim să dăm un loc mai mare acestei prea valoroase cărți în coloanele viitoare ale revistei noastre, de aceea ne oprim, pentru moment, la aceste puține cuvinte pentru recomandare către publicul nostru cititor.” — T. C.

Ioan Moșoiu, director: *Anuarul liceului „Andrei Șaguna”, pe anul școlar 1937—38.* — Liceul „A. Șaguna” din Brașov și-a înscris de mult numele în „Cartea de Aur” a neamului, la a cărei unitate a contribuit cu râvnă și jertfă apostolică. Pe linia acestor tradiții și contribuții glorioase își continuă activitatea sa rodnică, nu numai între zidurile școlii, ci și în afară, în mijlocul poporului.

Nu este sărbătoare națională sau ortodoxă din Brașov, în programul căreia să nu găsești contribuția largă a liceului „A. Șaguna”. El este interpretul năzuințelor și simțimentelor românești din Țara Bârsei, al cărei promotor a fost totdeauna. Aceasta este convingerea la care ajunge oricine citește „Anuarul liceului pe anul 1937—38, publicat de inimosul director, I. Moșoiu, sufletul liceului.

Bilanțul activității școlare este înlocuit după două planuri: activitatea în interiorul școlii, și în afară de școală, așa cum ne mărturisește în introducere.

Dacă multe școli se mulțumesc cu împlinirea programelor numai între zidurile școlii, liceul „Andrei Șaguna” a trăit totdeauna prin conștiința chemării sale misionare, apostolice, de a depăși aceste ziduri — fără bineînțeles să neglijeze instrucția prevăzută de programe — și de-a-și închina tot surplusul său de energii — profesori și elevi deopotrivă — dezvoltării conștiinței naționale și propagandei religioase și culturale în afară de școală.

Semnează în introducere dl I. Moșoiu: Principii călăuzitoare în educație. Profesor S. Gane semnează un articol despre Mitropolitul Antim Ivireanul, ca „un precursor al faptei”.

Urmează dări de seamă despre diferitele activități extrașcolare în decursul anului.

Fanfara liceului, — care deși tânără a luat la „Tinerimea Română” premiul I (și rivalizează cu cea a sașilor dela Honterus), orchestra, corul liturgic, societățile de lectură, religioasă „Sf. Gheorghe”, cea de matematică, precum și activitatea laudabilă pe terenul educației fizice, unde elevii au fost clasați de multe ori primii la concursuri, formează o a doua parte a anuarului.

Tot aici se cuprinde contribuția neprecupețită pe care a dat-o liceul A. Șaguna în cadrul Străjeriei.

Partea a treia a „Anuarului” cuprinde date școlare. Acestea sânt de asemenea bogate. Liceul este bine înzestrat. Tot prin stăruința harnicului director s'a edificat o aripă nouă, cu o sală de gimnastică, modern amenajată, una de lucru manual și una de muzică. Iar deasupra se înalță observatorul astronomic.

Corpul didactic are 31 profesori la aproape 600 elevi. — Pr. V. C.

Preot Gh. Paschia: *Tineri biruitori.* „Cuvântul Românesc”, 1939, Lei 60. — Nu există plan de viață sau sector de manifestare al ei, pentru care să nu găsim deslegări și lumini călăuzitoare în Sfânta Scriptură. Așa precum raza soarelui pătrunde și încălzește până și cel mai dosit ungher, tot așa adevărul veșnic al Scripturii nu scapă, din raza sa de binefăcătoare influență, pe nici una din etapele vieții omenești. Și, între aceste etape, cea mai importantă, cea mai critică și mai decisivă este vârsta tinerețelor.

Prin valoarea puterilor sale crescând, prin problemele, care cer deslegare în fața conștiinței lui, tineretul a format totdeauna centrul de gravitate al preocupărilor din fiecare timp.

Dascăli mari sau mici, metode mai bune sau mai rele, au încercat să prelucere sufletul și să-l îndrume în direcția pe care o avea școala respectivă. Fiecare vedea pe tânăr printr'o priză, uneori motivață pe anumite cercetări psihologice, de cele mai multe ori determinată de interese meschine.

De aceea tineretul a căzut și în genunchiat de atâtea ori, pentru că puterile lui proaspete și noi s'au întins numai orizontal, spre lume, și nu s'au îndreptat spre Cer, ca să se sfințească și întărească prin harul divin.

Ba, s'a crezut uneori că Cerul nu face nimic pentru dezvoltarea puterilor unui tânăr, că tinerețea nu este destul de apoteozată în concepția creștină. Nimic mai greșit decât o asemenea credință. Sfânta Scriptură, cel dintâi izvor al revelației divine, are atâtea locuri în care ne vorbește despre apropierea tinerilor de Hristos și despre binefacerile acestei întâlniri.

Pâr. Gh. Paschia, harnicul preot dela biserica „Bărbătescu Vechi”, duhovnicul „Străzii Țării” și prieten sincer al tineretului virtuos, și-a luat ostenala să strângă într'un mănunchi, comentate în lumina cerințelor vremii, toate îndemnulile, sfaturile și adevărurile veșnice ale Cărții Sfinte, care privesc în special pe tineri. E, în această carte, un buchet de virtuți expuse clar și în termeni aleși, care trebuie să încununeze viața unui tânăr creștin.

De noțiunea tânăr este legată în mod indisolubil cea de biruitor, căci nimic mai desguștător decât un tânăr blazat, îmbătrânit înainte de vreme. Însă cununa biruinței nu o poate câștiga un tânăr până nu se apropie de Hristos și nu trăiește în climatul de ozon spiritual al harului divin și al virtuții. Tineri și bătrâni, cari vor să fie biruitori, trebuie să știe că: „Fără de Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15, 15).

În cartea Pâr. Paschia sunt meditații și texte biblice pentru tineretul înrolat în „Straja Țării” și „Oastea Domnului”, precum și mici alocuțiuni literare cu teme creștine. E o hrană potrivită pentru orice tânăr, care vrea să fie virtuos.

Iată de ce cartea se recomandă tuturor tinerilor și celor întineriți, prin convertire, la o viață nouă. — Pr. V. C.

Rugăciuni pentru pacea lumii. — Dela sărbătorile Învierii Domnului încoace, în fiecare zi de Duminecă și sărbătoare se țin în parohiile învecinate din protopopiatul Căhalmului și Sighișoarei rugăciuni pentru pacea lumii.

Aceste rugăciuni sunt făcute la cererea și inițiativa poporului credincios, care îngrozit de urmările unui război deslănțuit, roagă pe Dumnezeu să abată primejdia înfiorătoare dintre popoare.

Întorcerea din calea răutăților, iată porunca de ordine morală a zilei, pe care poporul înțelege să o urmeze, cu un ceas mai de vreme.

Dumnezeu, prin sacrificiul divin al Fiului Său, a arătat semn din nou lumii: Dragostea, răbdarea, iertarea, jertfa...

Și poporul credincios a înțeles acest semn al Părintelui ceresc care singur poate fi Salvatorul greutăților de azi...

În toate parohiile s'a slujit Sfântul Maslu împreună cu rugăciuni.

La Meșendorf a predicat Părintele I. Munteanu-Grânari, interpretând scopul acestor rugăciuni și rostind o cuvântare adânc simțită.

La Criț, deasemenea s'a săvârșit Sf. Maslu cerut de popor, care a înălțat lui Dumnezeu rugăciuni înduioșătoare.

A cuvântat Păr. Pavel Morariu-Roades, talmăcind pastorală I. P. Sf. Păr. Mitropolit Nicolae dată de Sărbătorile Învierii Domnului, zicând:

„Arhipăstorul nostru are grijă de turma Sa, se roagă împreună cu noi, ca bunul Dumnezeu, să-și reverse pacea peste poporul nostru, ferindu-l de răul tuturor dușmanilor săi”.

În toate celelalte parohii, în care s'au săvârșit rugăciunile pentru pace, poporul a participat în masă, în frunte cu conducătorii săi. — Pr. I. M.

INFORMAȚIUNI

La sate. Duminecă, în 14 Mai a. c. clasa VIII-a a școlii normale „A. Șaguna”, secția fete, Sibiu, având în frunte profesorii Pr. Zosim Oancea, dna Cosma, dna Barbu și dra Coman au descins în comuna Ludoș. S'a servit sfânta Liturghie în sobor, iar la priceasnă Păr. Oancea mănecând dela evanghelia zilei a înălțat suferințele numeroșilor ascultători printr-o frumoasă și pilduitoare predică. Răspunsurile liturgice au fost date de corul clasei sub conducerea elevei Vințan. După vecernie, în fața unui numeros public, în școala din loc, dsoara prof. Coman, într-o conferință temeinic lucrată, scoate în evidență rolul covârșitor al Mitropolitului Andrei Șaguna în luptele românilor ardeleni din anul 1848; iar „Zorile” lui Ștefan O. Iosif, jucată cu multă măiestrie de elevele școlii, au făcut pe mulți să retrăiască clipe emoționante din trecutul de luptă și jertfă al preoților ardeleni. Întreg programul a fost încadrat în bucăți de cor bine executate. Este pentru prima dată când în comuna Ludoș a venit o clasă a școlii normale; fie ca acest frumos început să se repete.

Manifestare în Săcele. În ziua națională de 10 Mai publicul românesc din Săcele a trăit momente de înălțare sufletească. De dimineață a început să sosească în piață, îmbrăcată în haină de sărbătoare lume multă din cele 4 comune săcelene, înșirându-se în fața monumentului eroului necunoscut, unde se găsea tribuna frumos împodobită cu brad, covoare și tricolor. La ora 10 a. m. biserica era plină de lume. Slujba tedeumului a fost oficiată de soborul preoților săceleni în număr de 6, iar răspunsurile au fost executate de corul gimnaziului industrial de fete din localitate. La urmă peotul locului, Silvestru Garcea, a talmăcit însemnătatea zilei. După terminarea sfintei slujbe, dnii colonel Petrovici și maior Vasilescu, însoțiți de reprezentanți autorităților, au trecut în revistă formațiunea premilitară, dl colonel a ținut o scurtă cuvântare elogiind pe Suveran. Oaspeții și autoritățile locale, trecând în fața monumentului, au primit frumoasa defilare a premilitarilor, a tuturor școalelor, a voluntarilor din război, etc. După defilare, dl director N. Zamfir a citit o frumoasă conferință despre însemnătatea zilei și apoi s'a desfășurat un bogat program artistic cu declamări și jocuri naționale. — Pr. S. G.

† Valer Boclat, inginer, inspector general silvic i. p., a încetat din viață, după scurtă suferință, în etate de 63 ani, în ziua de 15 Mai 1939. În mormântarea i s'a făcut cu deosebită pompă în 16 Mai din capela Cimitirului central, Sibiu. Îl depălung: o îndurerată soție, fiică, numeroase rudeni, prieteni și cunoscuți. În veci amin-tirea lui!

Act de mulțămire. Credincioșii parohiei ortodoxe române Batiz, protopopiatul Hunedoara, aduc vii mulțămiri binefăcătorului ctitor de biserică, dl Constantin Bursan, fost deputat de Hunedoara, pentru suma de șase sute mii lei, donată sfintei noastre biserici. Sumele donate până în prezent de acest mare binefăcător se ridică la suma de un milion cincizeci mii lei. Bunul Dumnezeu să-l răsplătească! — Pr. Ioan Truca.

Inaugurare. Corpul învățătoresc, constituit în societate „Gheorghe Lazăr” invitat la serbarea ce se ține, în cadrul „Străzii Țării”, Duminecă, (sărbătoarea Sf. Constantin și Elena) 21 Mai 1939, ora 11 a. m. cu ocazia inaugurării monumentului închinat fostului învățător folklorist Ion Pop Reteganul și ridicat în grădina casei învățătorilor din Cluj, cu concursul și sacrificiul material al nepotului său, dl Alexandru Anca, editor-librar din Cluj.

Răscumpărare de felicitări. Văd. preoteasă Elena D. Nistor a dăruit 200 lei la Mla Creștină ca răscumpărare a felicitărilor de ziua onomastică.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 21 Mai 1939, va predica pâr. Zosim Oancea.

Nr. 5553—1939.

Comunicare

În baza § 5 din regulamentul fondului de ajutorare preoțesc, au ridicat dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, în numerar fără nici o reținere, ajutorul preoțesc de câte Patruzecimii (40.000) Lei erezii după cucernicii preoți:

1. Nicolae Opreș din Dridif,
2. Ieromonah Iustin Dobrotă-Râu Vadului,
2. Gheorghe Henția din Ghelar,
4. Nicolae Răchitan din Galiș,
5. Maniu Lungu din Rășinari,
6. Nicolae Vlad din Șelimbăr,
7. Ioan Radu din Alma,
8. Gheorghe Jurcovan din Drăguș,
9. Valer Pușcariu din Sohodol.

Consiliul Arhiepiscopesc

Ad. Nr. 150/1939. (32) 1—1

Publicațiune

Comitetul de construcție al bisericii ortodoxe române din Crișeni (Uzinele Călan), jud. Hunedoara, dă în întreprindere pictarea bisericii nou clădide.

Ofertele se vor prezenta în termen de 14 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Planul și devizul se poate vedea în orice zi de lucru la dl președinte al consiliului de construcție.

Concurenții vor trebui să dovedească cu acte oficiale, că sunt autorizați de către Sfântul Sinod de-a executa pictură bisericească.

Asupra deplasărilor și ofertelor comitetul nu ia nici o obligațiune asupra sa și nu plătește nici o despăgubire.

Comitetul își rezervă dreptul de a da în întreprindere pictarea bisericii aceluia, în care va avea încredere mai mare.

Din ședința comitetului de construcție din 18 Aprilie 1939.

Comitetul de construcție. Cu aprobarea oficiului prot. al Hațegului: Ieronim Ciocan protopop

Ad. Nr. 1121/1938 (24) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a, Intorsura-Buzău, protopopiatul Oituz, jud. Brașov devenită vacantă prin retragerea în pensie a parohului Gheorghe Negoesc, conform ord. P. V. C. Nr. 7687/1938 Bis, și a hotărârii Consiliului Parohial din 17. X. 1938, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în natură - casă parohială nouă, în construcție, compusă din 5 camere.

3. Folosirea cimiterului primit prin reforma agrară, circa 2 jug. și grădina caselor parohiale 400 st. p.

4. Stola (veniturile Eparafirului) utilizată în parohie și aprobată de adunarea protopopească.

Cererile de concurs, însoțite de prealabila încuviințare a I. P. S. Sale de a concura, se vor înainta subsemnatului oficiu protopopesesc.

Concurenții, cu înștiințarea oficiului protopopesesc, se vor prezenta în parohie, la sf. biserică pentru a face cunoștință cu parohienii.

Oficiul protopopesesc al Oituzului, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Poiana Sărată, j. Treiscaune, 15 Aprilie 1939.

Ioan Rafiroiu protopop

Nr. 6287/1939 Bis.

Concurs

În conformitate cu art. 11 §. 4 din Regulamentul Academiei teologice „Andreiane” din Sibiu, se publică concurs pentru ocuparea catedrei vacante de drept bisericesc dela această Academie.

Concurenții vor înainta în termen de 15 zile dela prima publicare a acestui concurs în „Telegraful Român” cerere Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu, cu următoarele documente:

1. Act de naștere și de botez,
2. Certificat de cetățenie,
3. Doctoratul în teologie dela o Facultate ortodoxă,
4. Lucrări tipărite de specialitate,
5. Alte eventuale certificate de serviciu și documente recomandatoare.

Candidații se vor supune examenului de concurs pentru această specialitate în fața unei comisii la termenul ce se va fixa de Consiliul Arhiepiscopesc.

Sibiu, din ședința secției bisericești, ținută la 16 Mai 1939.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 1064/1939 (26) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh, devenit vacant prin pensionarea fostului paroh Moise Greceanu, din parohia Băcel, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială corăspunzătoare cu supraedificate.
3. Sesiune parohială de 10 jugăre arător de clasa a IV-a situată în hotarul comunei Ozun.
4. Stola obișnuită.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. V. Consiliu Arhiepiscopesc de-a concura, se vor înainta oficiului protopopesesc ortodox român Sf. Gheorghe, în termenul dat.

Candidații se vor prezenta, pe lângă prealabilă aprobare a oficiului protopopesesc, într-o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, pentru a servi, a cânta și predica în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Sf. Gheorghe, 15 Aprilie 1939.

Oficiul protopopesesc, în înțelegere cu consiliul parohial:

Aurel Nistor protopop.

Au apărut următoarele compoziții muzicale de Timotei Popovici:

1. Cântările liturgiei

pentru voci mixte
ediție nouă primenită și îmbogățită. Un exemplar legat frumos Lei 200—

2. Cântările liturgiei

pentru 3 voci egale
ediția V-a. Un exemplar legat frumos Lei 100—
De vânzare la Librăria Arhidiecezană Sibiu

Nr. 133—1939

(30) 1—3

Concurs

La ordinul Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 4448—1939, pentru întregirea parohiei de clasa III-a Ațel, protopopiatul Târnava mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat,
2. Casă parohială cu dependente în stare foarte bună.
3. Sesiune parohială 14 jugăre, arător și fânaț.
4. 1/4 jugăr grădină.
5. Cîrcs 2 stânjini lemne dela primăria comunală, făcutul și adusul lemnelor privește pe preot.
6. Una zi clacă dela fiecare familie în cazul când preotul lucrează sesiunea parohială în regie.
7. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, cu toate documentele și cu încuviințarea specială a Prea Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesesc, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesesc, în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a se face cunoscuți parohienilor. Dumbrăveni, la 5 Mai 1939.

Oficiul protopopesesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial.

Ioan Dragolea protopop.

(31) 1—1

Publicare de licitație

Parohia ortodoxă română Vlăhița, protopopiatul Odorhei, publică concurs, pentru zidirea din roșu și acoperirea bisericii, pe baza planului și devizului aprobate de P. V. C. Arh. cu Nr. 11.527—1938.

Licitația se va ține în Vlăhița, jud. Odorhei, în ziua de 4 Iunie 1939, la ora 11 a. m. după Sf. Liturghie, la primăria comunală.

Parohia dă următorul material:

a) piatră; b) nisip; c) var; d) lemne, toate transportate pe șantier.

Parohia nu dă schelăria.

Muncitorii, — afară de specialiști, — după posibilitate, se vor recruta dintre credincioșii din Vlăhița.

Nu se vor admite antreprenori nediplomați.

Ofertanții vor depune, odată cu înaintarea ofertelor în scris, o garanție de 5%.

Licitația eventual se va continua și verbal, în aceeași ședință.

Spesele de transport, la licitație, privesc pe concurenți, nu pe parohie.

Consiliul parohial va da lucrarea aceluia, în care are mai multă încredere.

Planul și devizul, se pot vedea la oficiul parohial ort. romând din Vlăhița.

Oficiul protopopesesc ortodox român în înțelegere cu consiliul parohial din Vlăhița. Odorhei, la 11 Mai 1939.

Seb. Rusan adm. prot.

Nr. 129/1939

(28) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a, Homorod-Joseni, din protopopiatul Geoagiuului, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială nouă, cu dependințe necesare.
3. Sesiune parohială; 9 (nouă) jug. cadastrale 707 st. p. pământ arător și fânaț.
4. Stola obișnuită în parohie.

Doritorii de-a ocupa acest post își vor înainta cererile de concurs cu documentele necesare și încuviințarea din partea P. V. Cons. arhiepiscopesc, în termen legal, oficiului protopopesesc ort. român din Geoagiu, având a se prezenta în vreo Duminecă sau sărbătoare la biserică pentru a fi cunoscuți de către popor.

Geoagiu 2 Aprilie 1939.

Oficiul protopopesesc ort. român al Geoagiuului, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Indescifrabil adm. protopopesesc.